

«غرب غمگین» به تئاتر شهرزاد می‌رود

نمایش «غرب غمگین» به نویسندگی مارتین مک‌دونا و کارگردانی فواد خراباتی به زودی در پردیس تئاتر شهرزاد روی صحنه می‌رود. در این نمایش بازیگرانی چون روزبه حساری و محمد صدیقی مهر برای ایفای نقش قطعی شده و سایر بازیگران نیز به زودی معرفی خواهند شد. «غرب غمگین» تأثیرگذارترین اثر مک‌دونا از سه‌گانه «لی‌نین» است و داستان دو برادر ایرلندی، «کلمن» و «ولین»، را روایت می‌کند که اختلافات شدیدی با یکدیگر دارند و همواره در حال مشاجره هستند. کشیش جوانی به نام «ولش» تلاش می‌کند میان آن‌ها صلح برقرار کند، اما کم‌کم حقایق تلخ و پنهان درباره برادران و سایر ساکنان دهکده فاش می‌شود و تنش‌ها شدت می‌گیرد.

مهر

اجرای «آلزامر» در بوتیک هنر ایران

نمایش «آلزامر» به نویسندگی حامد رحیمی نصر و کارگردانی وحید نفر از ۲۰ مهر تا ۶ آبان ماه در سالن ۷ بوتیک هنر ایران روی صحنه می‌رود. این اثر با حضور بازیگرانی چون علیرضا تقوی، ریحانه تیموری، پرنیا رفیعی، سجاد میرآبادی، مهرداد نورانی فر، مهدی حسین‌زاده، مهراڤن صالحی، اردلان نادری، امیرحیدر نفر، نازک شهید و مهرو ذبیحی داستانی طنزآمیز و تأمل‌برانگیز درباره چالش‌های ناشی از بیماری آلزامر در یک خانواده را روایت می‌کند. «آلزامر» نگاهی طنزآمیز به آثار بیماری آلزامر و چالش‌های ناشی از آن در یک خانواده است و با زبانی ساده و قابل فهم، مخاطب را با این مسئله انسانی و اجتماعی مواجه می‌کند.

مهر

گفت‌وگو با مصطفی محمدی دوست، کارگردان نمایش «کشتن تن»

نمایش‌های ایرانی می‌تواند مخاطب را به سالن‌ها بیاورد

شکل مینی‌مال کمک می‌کند به فضای مورد نظر من نزدیک باشیم و سادگی، جنس اجرای ما را بهتر نشان می‌دهد. امیدوارم تماشاگران جشنواره بتوانند با اجرای عمومی نمایش ارتباط برقرار کنند. اگر واقعا می‌خواهیم هنر به پیش برود و مخاطبان از نظر فکری قوی‌تر شوند، باید اجازه دهیم آثار قوی‌تر روی صحنه بروند.»

نمایش «کشتن تن» پنجشنبه ۱۷ مهر در سالن چهارسوی مجموعه تئاتر شهر در قالب جشنواره آیینی و سنتی اجرا خواهد شد.

دیالوگی وجود ندارد و تنها تصویر و حرکت است. این روش به بیننده کمک می‌کند نمایش را بهتر درک کند. تولید آثاری بدون دیالوگ با چالش‌هایی همراه است و در استان‌های مختلف ایران، اجرای فیزیکی کار می‌شود. من هفت سال پیش این شیوه اجرا را آغاز کردم.»

کارگردان درباره حضور در جشنواره گفت: «این نمایش را پنج سال پیش برای جشنواره استانی کار کردم؛ آن زمان تنها یک طرح بود و بعد به صورت کارگاهی پیش رفت. با این نمایش به ارمنستان هم رفتیم و امیدواریم پس از این جشنواره بتوانیم در تئاتر شهر اجرای عمومی داشته باشیم. جشنواره آیینی و سنتی فرصت بسیار خوبی برای گروه‌هاست و خاستگاه نمایش‌های ایرانی محسوب می‌شود. این جشنواره به تولید درام‌هایی که از فرهنگ بومی ایران سرچشمه می‌گیرند، کمک زیادی می‌کند، اما برگزاری دو سال یک‌بار باعث می‌شود برخی آثار از دست بروند. گروه‌ها در شهرستان‌ها تمایل دارند شبیه آثار تهرانی کار کنند که این موضوع به آنها ضربه می‌زند و دلیل ناکامی برخی آثار در جشنواره فجر نیز همین است.»

وی در پایان درباره طراحی صحنه توضیح داد: «طراحی صحنه نمایش همه با چوب است و تنها یک تابوت در صحنه وجود دارد. این

مصطفی محمدی دوست، کارگردان نمایش «کشتن تن» که در بخش اجراهای صحنه‌ای بیست و دومین جشنواره نمایش‌های آیینی و سنتی به صحنه می‌رود، درباره موضوع این اثر توضیح داد: «کشتن تن» برگرفته از یک داستان کهن و فولکلور بختیاری است که می‌گوید اگر کسی شکار زیادی انجام دهد، زندگی‌اش ویران می‌شود.

بر اساس همین افسانه، محمدی دوست نمایشنامه‌ای نوشت که در یکی از دهات بختیاری رخ می‌دهد؛ پیرزنی هزارساله به مردم هشدار می‌دهد که بیش از حد شکار نکنند، اما شکارچی‌ها گوش نمی‌دهند و آنقدر شکار می‌کنند که دیگر باران نمی‌آید، چشمه خشک می‌شود و زمین قهر می‌کند. بدبختی‌ها ادامه می‌یابد تا اینکه همسر یکی از شکارچیان یک بز کوهی به دنیا می‌آورد. شکارچی مجبور می‌شود بز را در کوه رها کند، اما مدتی بعد به اشتباه او را می‌کشد. این نمایش نمادی از وضعیت امروز ماست که زمین به ما پشت کرده و باران کمتر می‌بارد.

وی درباره ظرفیت ادبیات فولکلور برای تولید آثار نمایشی گفت: «من سی سال است که در عرصه تئاتر فعال هستم و همیشه تلاش کرده‌ام آثارم برداشتهایی از داستان‌های فولکلور بختیاری باشند. این داستان‌ها می‌توانند عمق پیدا کنند و تأثیرگذار باشند. اگر نویسندگان و کارگردان‌ها به این مسئله توجه کنند، می‌توانند درام‌هایی خلق کنند که حتی در غرب کمتر دیده می‌شوند. متأسفانه تا به امروز توجه کافی به این موضوع نشده و بسیاری از تماشاگران به سالن‌های تئاتر نمی‌آیند زیرا درام‌ها و انتخاب‌ها، با فرهنگ و ذائقه عمومی همخوانی ندارند و بیشتر آثار ارائه‌شده متعلق به پشت دیوارهاست.»

محمدی دوست ادامه داد: «در «کشتن تن» تلاش کردم دیالوگ‌ها را حذف کنم و جز چند جمله در آغاز نمایش، دیگر

مهر

